

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **Dr. L. L. B.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2015, č. j. 4 Ad 30/2014 - 42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozsudkem Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zamítl žalobu žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“), kterou se domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2014, č. j. X, kterým bylo k jejím námitkám změněno rozhodnutí ČSSZ, č. j. X, ze dne 1. 11. 2013 zčásti tak, že podle § 56 odst. 1 písm. b) a podle § 43 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni 6. 8. 2007, se uvolňuje ode dne 6. 8. 2007 výplata částečného invalidního důchodu. Ve výroku tohoto rozhodnutí bylo také uvedeno, kolik činí částečný invalidní důchod od roku 2008 do roku 2014 tak, jak byly důchody zvyšovány nařízením vlády. Ve zbytku bylo napadené rozhodnutí ponecháno beze změny.

Stěžovatelka podala dne 7. 7. 2015 proti uvedenému rozsudku městského soudu kasační stížnost. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka nebyla zastoupena ve smyslu § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vyzval ji soud usnesením ze dne 13. 7. 2015, č. j. 5 Ads 142/2015 - 7, ke splnění podmínky povinného zastoupení, k čemuž jí byla poskytnuta lhůta 1 měsíce. Výzva soudu byla stěžovatelce doručena do vlastních rukou dne 22. 7. 2015, lhůta ke splnění podmínky povinného zastoupení uplynula v sobotu dne 22. 8. 2015. Ve stanovené lhůtě, resp. nejbližší následující pracovní den, tj. v pondělí dne 24. 8. 2015, stěžovatelka nedostatek podmínky povinného zastoupení neodstranila.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a musel ji odmítnout z následujícího důvodu.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem nebo musí mít sám vysokoškolské právnické vzdělání. Stěžovatelce nebyl na její návrh soudem ustanoven advokát, a přes výzvu soudu (usnesení ze dne 23. 11. 2006,

č. j. 60 Az 3/2006 - 36, doručené dne 24. 12. 2006) stěžovatelka nereagovala a plnou moc k zastupování udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti soudu nepředložila.

Nedostatek zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti je nedostatkem podmínky řízení, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn, proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než kasační stížnost stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 27. srpna 2015

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu